

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (piąta izba)

z dnia 28 maja 2004 r. \*

W sprawie T-253/03

**Akzo Nobel Chemicals Ltd**, z siedzibą w Surrey (Zjednoczone Królestwo),

**Akcros Chemicals Ltd**, z siedzibą w Surrey,

reprezentowane przez adwokatów C. Swaaka i M. Mollicę,

strona skarżąca,

popierane przez

**Council of the Bars and Law Societies of the European Union**, z siedzibą w Brukseli (Belgia), reprezentowaną przez J. Flynna, QC,

\* Język postępowania: angielski.

**Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten**, z siedzibą w Hadze (Niderlandy), reprezentowaną przez adwokata O. Brouwera,

oraz

**European Company Lawyers Association (ECLA)**, z siedzibą w Brukseli, reprezentowane przez adwokatów Dolmansa, K. Nordlander oraz J. Templego-Langa, solicitor,

interwenienci,

przeciwko

**Komisji Wspólnot Europejskich**, reprezentowanej przez R. Wainwrighta i C. Ingen-Housz, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona pozwana,

mającej za przedmiot wnioszek **Section on Business Law of the International Bar Association** o dopuszczenie jej do udziału w sprawie w charakterze interwenienta celem poparcia wniosków strony skarżącej w niniejszej sprawie, w której wniesiono o stwierdzenie nieważności decyzji C(2003) 1533 wersja ostateczna z dnia 8 maja

2003 r., odrzucającej wniosek o objęcie tajemnicą adwokacką / radcowską („legal professional privilege”) niektórych dokumentów pozyskanych w ramach kontroli przeprowadzonej na podstawie art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r., pierwszego rozporządzenia wprowadzającego w życie art. [81] i [82] Traktatu (Dz.U. 13, str. 204),

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT  
EUROPEJSKICH (piąta izba),

w składzie: P. Lindh, prezes, R. García-Valdecasas i J. D. Cooke, sędziowie,

sekretarz: H. Jung,

wydaje następujące

**Postanowienie**

- 1 W dniu 30 stycznia 2003 r. Komisja wydała na podstawie art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r., pierwszego rozporządzenia wprowadzającego w życie art. [81] i [82] Traktatu (Dz.U. 13, str. 204) decyzję C(2003) 85/4 (zwaną dalej „decyzją z dnia 30 stycznia 2003 r.”), w której m.in. na Akzo Nobel Chemicals Ltd i Akcros Chemicals Ltd (zwane dalej „skarżącymi”) oraz ich spółki zależne nałożony został obowiązek poddania się kontroli mającej na celu

ustalenie dowodów ewentualnego prowadzenia nieuczciwych praktyk sprzecznych z zasadami konkurencji. W dniu 10 lutego 2003 r. Komisja wydała — również na podstawie art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 17 — decyzję C(2003) 559/4 (zwaną dalej „decyzją z dnia 10 lutego 2003 r.”) zmieniającą decyzję z dnia 30 stycznia 2003 r.

- 2 W dniach 12 i 13 lutego 2003 r. w pomieszczeniach skarżących położonych w Eccles, Manchester (Zjednoczone Królestwo) przeprowadzona została kontrola na podstawie wskazanych powyżej decyzji. W jej ramach urzędnicy sporządzili kopie licznych dokumentów. Podczas tych czynności przedstawiciele skarżących zwrócili uwagę urzędnikom Komisji, że pewne dokumenty mogą być objęte tajemnicą adwokacką / radcowską. Podczas kontroli tych dokumentów zaistniała różnica zdań w odniesieniu do pięciu dokumentów, które potraktowano w dwojaki sposób. Urzędnicy Komisji nie podjęli mianowicie od razu ostatecznej decyzji w sprawie dwóch dokumentów podlegających ewentualnej ochronie. Wobec tego sporządzili ich kopie i umieścili je w zapieczętowanej kopercie, którą wzięli ze sobą po zakończeniu kontroli. W przedmiocie trzech innych spornych dokumentów właściwy do przeprowadzenia kontroli urzędnik Komisji był zdania, że nie są one objęte tajemnicą adwokacką / radcowską, wobec czego sporządził ich kopie i dołączył do pozostałych dokumentów, nie umieszczając ich w zapieczętowanej kopercie.
  
- 3 W dniu 17 lutego 2003 r. skarżące skierowały do Komisji pismo, w którym wyjaśniły, dlaczego tych pięć dokumentów podlega, ich zdaniem, ochronie wynikającej z tajemnicy adwokackiej / radcowskiej. W piśmie z dnia 1 kwietnia 2003 r. Komisja poinformowała skarżące, że argumenty przytoczone przez nie w piśmie z dnia 17 lutego 2003 r. nie uzasadniają uznania wskazanych dokumentów za istotnie objęte tajemnicą adwokacką / radcowską. W tym samym piśmie Komisja wskazała jednak skarżącym, że mają one możliwość ustosunkowania się do tej wstępnej oceny w okresie dwóch tygodni i że po upływie tego terminu Komisja wyda decyzję ostateczną.

- 4 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 11 kwietnia 2003 r. skarżące wniosły skargę przede wszystkim o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 lutego 2003 r. i w razie potrzeby decyzji z dnia 30 stycznia 2003 r., na mocy których na spółki te oraz ich spółki zależne nałożony został obowiązek poddania się spornej kontroli (sprawa T-125/03 Akzo Nobel Chemicals i Akcros Chemicals przeciwko Komisji).
  
- 5 W dniu 8 maja 2003 r. Komisja wydała na podstawie art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 17 decyzję C(2003) 1533 wersja ostateczna (zwaną dalej „decyzją z dnia 8 maja 2003 r.”). W art. 1 tej decyzji Komisja odrzuciła wniosek skarżących o wydanie im spornych dokumentów i potwierdzenie, że wszelkie kopie tych dokumentów znajdujące się w posiadaniu Komisji zostały zniszczone. Poza tym w art. 2 decyzji z dnia 8 maja 2003 r. Komisja wyraziła zamiar otworzenia zapieczętowanej koperty zawierającej dwa spośród spornych dokumentów.
  
- 6 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 4 lipca 2003 r. skarżące wniosły na podstawie art. 230 akapit czwarty WE skargę o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 8 maja 2003 r.
  
- 7 We wnioskach złożonych odpowiednio w dniu 30 lipca 2003 r. oraz 7 i 18 sierpnia 2003 r. Council of Bars and Law Societies of the European Union (Rada Adwokatur i Stowarzyszeń Prawniczych Unii Europejskiej, zwana dalej „CCBE”), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (zwana dalej „niderlandzką izbą adwokacką”) oraz European Company Lawyers Association (europejskie stowarzyszenie doradców prawnych przedsiębiorstw, zwane dalej „ECLA”) wniosły o dopuszczenie ich do udziału w sprawie w charakterze interwenientów celem poparcia wniosków skarżących. Na mocy tego samego postanowienia prezesa piątej izby z dnia 4 listopada 2003 r. CCBE, Niderlandzka Izba Adwokacka i ECLA zostały dopuszczone do udziału w sprawie w charakterze interwenientów.

- 8 W dniu 25 listopada 2003 r. Section on Business Law of the International Bar Association (zwana dalej „SBL”), reprezentowana przez adwokata J. Buharta, wniosła o dopuszczenie jej do udziału w sprawie w charakterze interwenienta celem poparcia wniosków skarżących.
- 9 W swoim wniosku o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta SBL podnosi, że ma uzasadniony interes w rozstrzygnięciu sprawy. Jej zdaniem, sprawa ta dotyczy kwestii fundamentalnych związanych z tajemnicą adwokacką / radcowską i z tego powodu wyrok wydany na niekorzyść skarżących będzie bezpośrednio dotyczyć doradców prawnych przedsiębiorstw, którzy są jej członkami. W dniu 31 maja 2002 r. SBL zatwierdziła uchwałę, zmierzającą do uznania tajemnicy adwokackiej / radcowskiej doradców prawnych przedsiębiorstw przed wszystkimi sądami. SBL twierdzi, że ma bezpośredni i szczególny interes w rozstrzygnięciu sprawy i jej wniosek o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta znajduje oparcie w orzecznictwie, które dopuszcza tego rodzaju wnioski reprezentatywnych stowarzyszeń, których cele obejmują ochronę interesów ich członków. SBL wnosi w końcu do Sądu o obciążenie Komisji kosztami postępowania, łącznie z kosztami powstałymi w związku z tym wnioskiem.
- 10 Wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta został doręczony stronom postępowania na podstawie art. 116 § 1 akapit pierwszy regulaminu Sądu.
- 11 W piśmie złożonym w dniu 18 grudnia 2003 r. skarżące wyraziły przekonanie, że SBL uzasadniła swój interes w rozstrzygnięciu tej sprawy i wniosły do Sądu o pozytywne rozpatrzenie jej wniosku o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta. W osobnym piśmie, złożonym w tym samym dniu, skarżące wniosły o utajnienie postępowania wobec SBL.

- 12 W osobnym piśmie złożonym w dniu 9 grudnia 2003 r. Komisja wyraziła przekonanie, że SBL nie przedłożyła dostatecznych dowodów pozwalających na jednoznaczne ustalenie jej osobowości prawnej lub przynajmniej zdolności procesowej zgodnie z art. 44 § 5 lit. a) regulaminu. Podobnie, zdaniem Komisji, ze statutu SBL nie wynika, że jest ona uprawniona do wniesienia skargi do Sądu. W końcu Komisja wnosi do Sądu o obciążenie SBL kosztami postępowania poniesionymi przez nią w związku z wnioskiem SBL o dopuszczenie jej do udziału w sprawie w charakterze interwenienta. W osobnym piśmie, złożonym w tym samym dniu, Komisja wyjaśniła, że nie wnosi o utajnienie postępowania wobec SBL.
- 13 W swoich uwagach złożonych w dniu 7 stycznia 2004 r. CCBE podniosła, że wniosek SBL o dopuszczenie jej do udziału w sprawie w charakterze interwenienta jest niedopuszczalny. CCBE wyraziła w szczególności wątpliwość, czy SBL spełnia wymogi konieczne dla posiadania przez nią osobowości prawnej (postanowienie Trybunału z dnia 11 grudnia 1973 r. w sprawach połączonych 41/73, od 43/73 do 48/73, 50/73, 111/73, 113/73 i 114/73 *Générale sucrière* i in. przeciwko Komisji, Rec. str. 1465, pkt 3), przede wszystkim z tego względu, iż nie jest uprawniona do samodzielnego reprezentowania jej członków. CCBE podniosła, iż SBL stanowi jedynie część *International Bar Association* (zwanego dalej „IBA”), którego nie mogła reprezentować. Zdaniem CCBE SBL nie jest również reprezentatywnym stowarzyszeniem, którego celem jest ochrona interesów jego członków.
- 14 Pozostali interwenienci nie wnieśli sprzeciwów wobec wniosku SBL o dopuszczenie jej do udziału w sprawie w charakterze interwenienta.
- 15 Na podstawie art. 116 § 1 akapit trzeci regulaminu prezes piątej izby przekazał wniosek o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta do rozpatrzenia przez Sąd.

## Ocena Sądu

- 16 Należy zauważyć, że SBL jest jedną z trzech sekcji IBA, które stanowi światową organizację reprezentującą prawników na świecie, skupiającą zarówno samorządy adwokackie / radcowskie, jak i stowarzyszenia doradców prawnych przedsiębiorstw oraz indywidualnych prawników i adwokatów / radców prawnych. Z kolei SBL skupia prawników indywidualnych, w szczególności ponad 12 500 praktyków międzynarodowego prawa handlowego, pracujących zarówno na własny rachunek, jak również doradców prawnych przedsiębiorstw (ponad 3 000) ze 185 krajów.
- 17 W myśl art. 40 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości, który na mocy art. 53 akapit pierwszy tego statutu ma zastosowanie do Sądu, nie tylko Państwa Członkowskie oraz instytucje Wspólnot, ale również każda inna osoba, która uzasadni interes w rozstrzygnięciu sprawy, może interweniować w sprawach przedłożonych Sądowi.
- 18 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem reprezentatywne stowarzyszenia, których celem jest ochrona interesów ich członków, są dopuszczane do udziału w sprawie w charakterze interwenienta w sprawach, które dotyczą kwestii fundamentalnych, mogących wywoływać skutki względem ich członków [postanowienia Prezesa Trybunału z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawach połączonych C-151/97 P(I) i C-157/97 P(I) National Power i PowerGen, Rec. str. I-3491, pkt 66, oraz z dnia 28 września 1998 r. w sprawie C-151/98 P Pharos przeciwko Komisji, Rec. str. I-5441, pkt 6; postanowienia Prezesa Sądu z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie T-13/99 R Pfizer przeciwko Radzie, dotychczas nieopublikowane w Zbiorze, pkt 15 i z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie T-53/01 R Poste Italiane przeciwko Komisji, Rec. str. II-1479, pkt 51]. W szczególności stowarzyszenie może zostać dopuszczone do udziału w sprawie w charakterze interwenienta, jeżeli reprezentuje znaczną liczbę uczestników obrotu danego sektora, jego cele obejmują ochronę interesów jego członków, sprawa może dotyczyć kwestii fundamentalnych związanych z funkcjonowaniem tego sektora i w związku z tym wyrok, który ma zostać wydany, może naruszyć interesy jego członków w znaczącym stopniu (zob. podobnie postanowienie Sądu z dnia 8 grudnia 1993 r. w sprawie T-87/92 Kruidvat przeciwko Komisji, na mocy którego oddalony został wniosek Yves Saint Laurent Parfums SA o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta, Rec. str. II-1375, pkt 14).



- 19 Sąd zauważa w związku z tym, że SBL w myśl art. II jej statutu realizuje cel polegający na wspieraniu wśród jej członków wymiany informacji i opinii w dziedzinie prawa, praktyki i obowiązków zawodowych w sprawach handlowych i finansowych na całym świecie, ułatwianiu komunikacji pomiędzy jej członkami i realizowaniu pokrewnych projektów, które podlegają zatwierdzeniu przez „Section Council”.
- 20 Sąd stwierdza, że w myśl statutu SBL do celów tych nie należy ochrona interesów jej członków ani ich reprezentacja. SBL realizuje mianowicie jedynie cel w postaci wspierania wymiany informacji i kontaktów pomiędzy jej członkami oraz organizacji konferencji ułatwiających analizę poszczególnych dziedzin prawa. W swoim wniosku o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta SBL wywodzi, że jej zadanie polega na tym, aby udostępnić doradcom prawnym przedsiębiorstw, będących jej członkami, forum dyskusyjne i doradcze w zakresie skutecznego wykonywania działalności w ramach przedsiębiorstw, z uwzględnieniem celów przedsiębiorstwa według najsurowszych zasad wykonywania zawodu.
- 21 Sąd wskazuje poza tym, że członkowie SBL są na podstawie art. III ust. 1 jej statutu formalnie członkami IBA, przy czym SBL stanowi sekcję IBA. Na podstawie art. I jej statutu SBL została utworzona w ramach IBA. Należy zauważyć, że na podstawie art. VII ust. 6 jej statutu SBL nie jest uprawniona do działania w imieniu IBA lub reprezentowania jej bez szczególnego zezwolenia lub zatwierdzenia przez Council IBA. W swoim piśmie SBL wyjaśnia tymczasem, że jej wniosek o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta nie został złożony w imieniu IBA ani żadnej innej sekcji IBA.
- 22 Sąd jest w związku z tym zdania, że SBL nie jest stowarzyszeniem reprezentatywnym mającym na celu ochronę interesów jego członków w rozumieniu powołanego orzecznictwa (pkt 18 powyżej).

- 23 Z powyższego wynika, że SBL nie wykazała uzasadnionego interesu w rozstrzygnięciu sprawy w znaczeniu art. 40 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości.
- 24 Wniosek o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta zostaje zatem odrzucony.

### **W przedmiocie kosztów**

- 25 Na podstawie art. 87 § 1 regulaminu Sąd rozstrzyga o kosztach w wyroku lub postanowieniu kończącym postępowanie. Ponieważ niniejsze postanowienie kończy postępowanie wobec SBL, należy rozstrzygnąć w sprawie kosztów związanych z wnioskiem o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta.
- 26 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ SBL przegrała sprawę ze złożonego przez siebie wniosku o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta, zgodnie z żądaniem Komisji należy obciążyć ją własnymi kosztami, jak również kosztami poniesionymi przez Komisję w związku z niniejszym postępowaniem interwencyjnym. Ponieważ skarżące oraz interwenienci nie zgłosili podobnego żądania, ponoszą oni własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (piąta izba)

postanawia, co następuje:

- 1) **Wniosek o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta Section on Business Law of the International Bar Association zostaje odrzucony.**
- 2) **W przedmiocie wniosku skarżących o utajnienie postępowania wobec Section on Business Law of the International Bar Association rozstrzygnięcie nie jest konieczne.**
- 3) **Section on Business Law of the International Bar Association zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję w związku z postępowaniem interwencyjnym, jak również własnymi kosztami.**
- 4) **Skarżące i interwenienci ponoszą własne koszty związane z postępowaniem interwencyjnym.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 28 maja 2004 r.

Sekretarz

H. Jung

Prezes

P. Lindh